

UTTALELSE

Elektroarbeidernes Fagforening, Hordaland, Sogn og Fjordane.
Vedtatt på årsmøtet i representantskapet 21. mars 2014

MODERASJON MÅ GJELDE FOR ALLE – NEI TIL ØKENDE FORSKJELLER!

LO's Representantskap har besluttet at årets tariffoppgjør skal gjennomføres som et forbundsvist oppgjør med fokus på ivaretagelse av kjøpekraften for hovedgruppene og med tariffesting av bredere pensjonsordninger som et annet prioritert område. Til den økonomiske delen av oppgjøret betyr dette føringer for et moderat lønnsoppgjør, men dog med ekstra fokus på lavtlønnede samt likelønn. For pensjonsdelen vil tariffesting og innføring av bredere ordninger ha i seg at vi som arbeidstakere vil ha forhandlingsrett på tjenestepensjon, men også gjennom prinsippet om felles kasser oppnå lavere administrasjonskostnader – og dermed mer pensjon for det innbetalte beløp.

Det er derfor med stor forbauselse at vi mottar arbeidsgivernes reaksjoner. LO's moderasjonslinje er tydeligvis ikke nok. Arbeidsgivernes i dette tilfelle Norsk Industri tilbyr en økonomisk ramme på "2 %-tallet" og med generelt/sentralt tillegg på hele 50 øre er dette det økonomiske tilbudene til frontfagene. Når det gjelder tariffesting av bredere pensjonsordninger avvises dette kravet med henvisning til bl.a. styringsretten. Arbeidsgiverne unnlater seg heller ikke til å fremme krav om endringer i normalarbeidsdagen – ikke noe nytt krav – men denne gangen mer spesifikt med fokus på arbeidstidsordninger og innarbeiding etter permisjoner. Slike signaler og standpunkt bærer bud om unødig økt temperatur og med det også økt streikefare.

Dette skjer i en tid da arbeidsgiverne har fått tilbud om moderate krav – og hvor industrien forventes å øke sin eksport, arbeidsgiverne har fått nedsatt skatt fra de rødgrønne, kronkursen har falt betydelig og BNP hos våre viktigste handelspartnere viser økning etter tunge år.

I sum gir dette økte eierinntekter, som om ikke det blir en rettferdig fordeling vil gi økte forskjeller.

Pensjon er utsatt lønn- det er dette vi skal leve av som pensjonister. Hvorfor skal ikke vi som arbeidstakere i Norge, slik våre kollegaer i Sverige og Danmark m. flere, ha forhandlingsrett på pensjonsavtalen? Og hvorfor skal ikke vi ha ordninger som sikrer mest mulig pensjon for den innbetalte pensjon?

Dette påstås griper inn i arbeidsgivers styringsrett. Skal arbeidsgiver kunne påberope seg å ha styringsrett over pensjon – det vi skal leve av som pensjonister når den tid kommer?

Nei – dette må endres!

I mange sammenhenger brukes ordet spleiselag. I vår terminologi betyr det at vi yter sammen til et visst formål. DnB og deres toppsjef Rune Bjerke har sin definisjon på

spleiselag. Etter at DnB med flere banker var økonomisk på knærne i 2008 – og finansminister Kristin Halvorsen måtte trekke gullkortet for å redde disse. Har det vært et politisk flertall for å styrke bankenes soliditet for å søke unngå dette i fremtiden. DnB var snare med å øke lånerentene, innskuddsrentene ble holdt nede, og ansatte måtte påberegne at mange måtte forlate banken. Slikt ble det bråk av – da kom hans definisjon av spleiselag – alle måtte bidra låntakerne, innskuddshaverne, ansatte og eierne.

I dag vet vi svaret. 1500 oppsagt så langt og flere må belage seg på å gå, lånerenten øker og innskuddsrenten holdes i ro, aksjonærene/eierne fikk økt utbyttet med 1 milliard og Rune Bjerke og resten av konsernledelsen fikk økt sin lønn og bonus med 30% i 2013.

Hvis dette er resultat av et spleiselag – hva ville resultatet vært uten?

Også i vår lokale bank Sparebanken Vest har styret forlatt sin forankring i vestlandsk nøkternhet. 32,5 millioner i sluttpakke til sin oppsagte direktør. Dette viser igjen omfanget av en finanssektor som har forlatt den allmenne anstendighet og samfunnsansvar.

Når mange økonomer analyserer de vellykkede økonomiske og politiske resultater i Nord-Europa opp mot andre deler av verden, fremkommer svært ofte fokus på de små forskjeller i arbeids- og samfunnsliv.

Dette er ikke noe som har kommet av seg selv – men gjennom bevisst politisk arbeid og et samfunn som også ønsket små forskjeller.

Etter en periode hvor forskjellene har minket – ser vi nå tydelige tegn igjen på en annen politikk.

Et tariffoppgjør hvor arbeidstakerne varsler moderate krav – møtes med signaler om at ledere, finansnæring, kapitaleiere øker sine forventninger og krav. Fra Solberg-regjeringen er det gitt betydelige skattelettelser til høytlønnede og bedrifter – og lovnader om mer. Betydelig mindre til arbeidstakerne.

I sum bidrar dette til en politikk som gir økende forskjeller. Som fagbevegelse står vi samlet imot en slik politikk.

Gjennom tariffoppgjør bidrar forhandlingene og sterke fagforeninger til rettferdig fordeling av verdiskapningen. Videre må regjeringen gjennom en rettferdig og progressiv skattepolitikk aktivt motarbeide de store gevinster som i dag tas ut gjennom bonuser og opsjoner.

Elektroarbeidernes Fagforening krever rettferdig fordeling – og en politikk fra regjeringen som sikrer velferd og motvirker økende forskjeller.

Vi er gjennom Tariffoppgjøret og i den politiske dagsorden villig til å kjempe for dette. Når tariffforhandlingene mellom Norsk Industri/NHO og Fellesforbundet denne uke brøt sammen – var det fordi arbeidsgiverne hadde låst seg mot å behandle bredere pensjonsordninger – dette er et så viktig krav fra et samlet fagbevegelse at en streik virker langt mer sannsynlig.

Om arbeidsgiverne skulle være det minste i tvil – ja så rydder vi nå enhver tvil vekk - vi er klare til å vise at vi mener alvor!

**Elektroarbeidernes Fagforening
Hordaland, Sogn og Fjordane**

Ove Toska